

WAT:

Twee daags Fietsuitstap.

①

WAAR:

RONDE VAN BELGISCHE LUXEMBURG

Wie:

De Vrolijke Dauwtroppers

BAARDEGEM. STAMCAFE : MAXENS
by MARIE-JEANNE & Vic.

WANNEER:

ZAT. 4 sept 1976

ZOND 5 sept 1976

DEELNEMERS:

Technisch Directeur: Théo Teck

Financieel Beheerder: Jan Breykens

Algemeen Beheer: Vic Bosters

Sponsors → {

- Aeh. Roggeman
- Gost Joosten
- Gost Dethaens
- Willy De Ridder

RENTERS:

QITANE : ● FONS BERGMANS

● FONS COOREMAN

● Willy DE VALCK

CAMPAGNOLA ● MARCEL VANDEN BRAN

● MARCEL VAN KEER

● FONS VERMOESE

VROUWELYKE

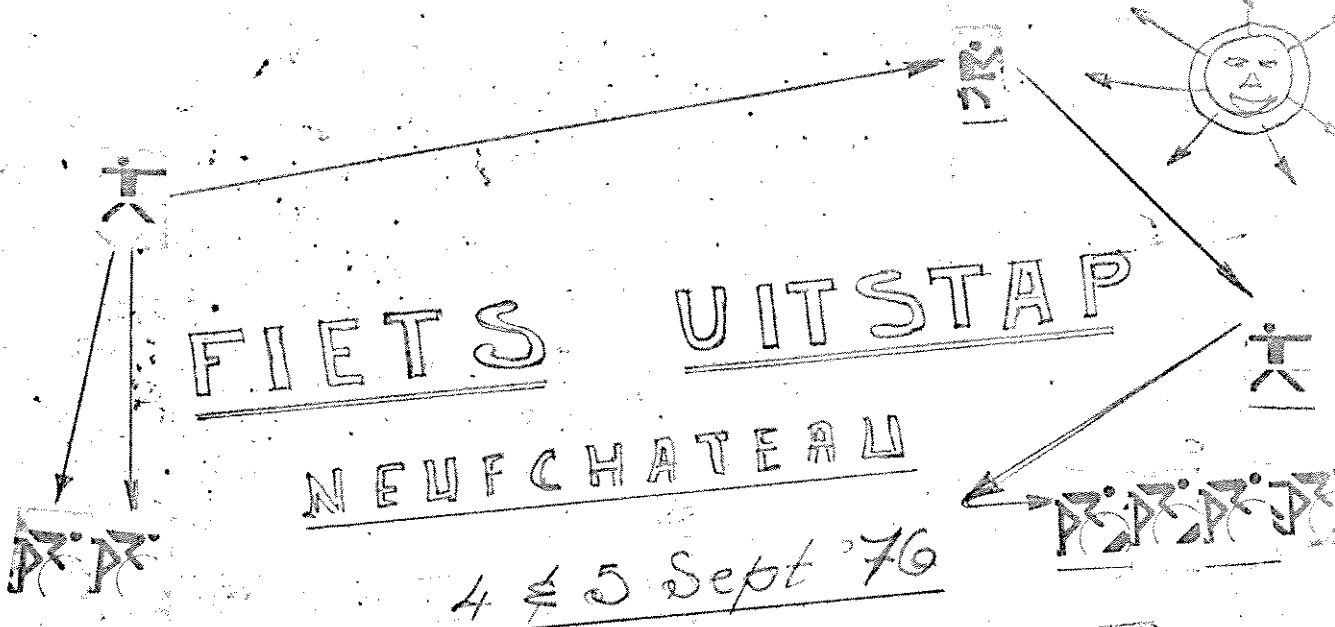
BEGELEIDSTERS

ALLE LIEVE EGAS VAN BOVEN
VERMELDE PERSONEN &

SYMPATHISANTEN ALLERCEIJ

OVERNACHTING

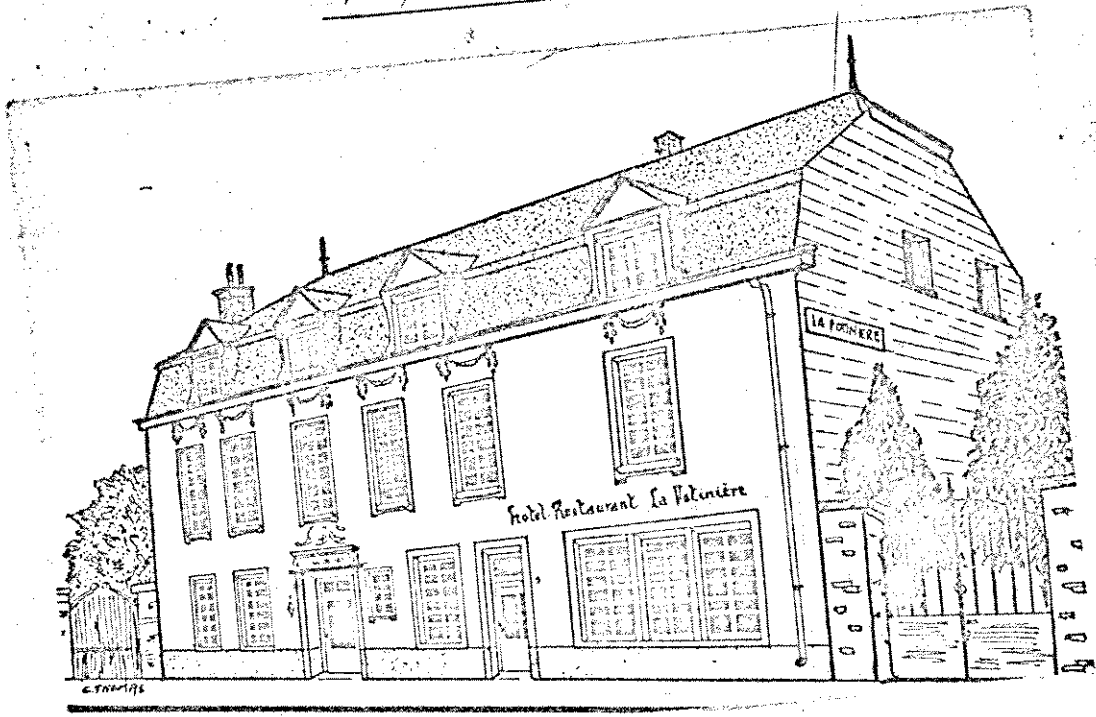
|| ... ||

FIETS UITSTAP

NEUFCHATEAU

4 & 5 Sept '76

AU CŒUR DES ARDENNES,
 NOS CLIENTS ET AMIS
 TROUVERONT LES PLATS QU'ILS AIMENT, AU

Restaurant La Potinière

6620 NEUFCHÂTEAU
 RUE DE LA BATAILLE, 5-7
 TÉLÉPHONE (061) 37.70.39

ACCUEIL - QUALITÉ - SIMPLICITÉ
 CHAMBRES AVEC CONFORT

Realisatie van en door
"De Dorstige Dauwtrapper"
Ranrodegem

Nabeschouwingen

Tweedaagse fietstocht B. Luxemburg
Zaterdag 4 & zondag 5 Sept 1976

Toen de weersomstandigheden helijke wisselvallig ja zelfs woest en uiterst vochtig werden, vergaderden we om voorlaatste keer bij Marie-Jeanne en Vic. 't Was donderdag 2 september rond de klok van acht.

De volijke dauwtrappers bleken op 't eerste zicht eerder dorstige dan volijke pedaaltrappers. Daarom besloten we ook de benaming te wisselen tot dorstige ^{Dauwtrappers} voor de gelegenheid van 4 & 5 september 1976.

Een "rot" weer verklaarde de meester, de moed niet opgeven, replikeerde Vic, de aankouder wint, wegden we er aartse alles komt in orde volgens Fons I & II, vermits er toch gereserveerd is wagen we het er op bezonde Marcel v. Ker, ja, voor mij moet je het ^{niet} laten, mijn achterste zit vol hobbelen verklaarde Marcel v. B., en ik moet jofaaf Maxens

Slotsom: met betrekkelijk minder enthoeiasme werd besloten de stap te wagen, rozen op het dak te 7.00 te Maxens op 4 Sep 76.

2

Het forfuit van Fons Cooreman was gemoteerd omwille van een familiale aangelegenheid langs opa's kant. Achiel Poffeman had eveneens verstek geboden, eveneens tenwille van een familiale festiviteit langs opa's zijde. Marcel v.d. Branden werd er nog toe bidden in de volgende plaats te komen maar men kon de verzuimde klimmer niet meer overhalen.

Théo die de vergadering niet bijgewoond had kwam half versteren binnen en was na de vernachtige donderdag haast verkleumd. De hoers gezeld te Meldert is een bar slakt weder. Hij was de man die achter 't steun rou postwaal, over de forse onloop, 495 Km lang.

De Fossen gingen naar de deurspille te 9.30 van de Hoopstraat en met hoop van zepe werd dus bedoten te starten.

Deaterdag om 7h. start dus. Vrijdag vlaande lat belist op, de vic had een goedoggokt in de zon was af ertoe van de partij. Vrijdags avonds was de vergadering uitloort. Marcel v.d. Branden krestijde zijn forfuit zowel met de fiets als de wagen. De vic lag reeds te gh onder de solomio, dromend van neufchateau en chateauruy du Pape. De groep zou dus starten met 4 remmen en 3 bejelen. Spijts al onze beste bedoeliffen was fiets enkel

Zaterdag 4 Sept ... 04,45 u... 05:00 u... kochkok
 En toen bleefde het in den Oosten,
 de wind was gaan liggen, juist zoals
 onze technische directeur Théo, te zessen
 sneden we onze korsten, verpakten we
 de geleverde kippen, vielden we aan
 onze natuurlijke kluften en zaktin
 we af naar 't stamcafé bij Maxens.

Programma getrouw, teogden of liever
 tafelden we rond Vic en Marie Jeanne, volgens
 werkschouwingen op Mr 7, tweede paragraaf
 en goot Vic de Schiedam uit. De plaatsje
 waren boordvol, maar kop... het killede
 maar binnen. Onze Tes had een beetje
 last met 't brandend goedje, wellicht
 om wille van zijn dorstige evenementen
 van daags voordien.

De blauwe gitane werd opgesnoerd en
 vast op 't dak gezeten. Deze activiteiten
 namen echter een paar minuutjes meer tijd
 in beslag dan voorzien, doch te 7.05
 konden we richting Opwijk tullen.

De meester en Fons I, kwamen evenwel
 een paar seconden te laat om de Schiedam
 te proeven; Ze hoefden hunne schade later
 op de dag maar in te lopen.

Te Opwijk in de Broekstraat 104, herhaalde zich 't spektakel bij Fons Vermoesen. Het ros werd nauwgeest aangevoerd en de raketten kwamen voor mekaar rond 7.20. Lilliane sloep alles zeer nauw gade, omwille van haar trouw aan Fons die vlak op 't stalen ros van rennen, niet zonder eerst een warme kus naar 't pierge toe te sturen.

Te Merchtem op 't Kappelleveld aan n'41, wachtte ons reeds Marcel v. Keer. Hij dacht reeds dat we 't niet meer aondurfden doch opgepost 't is maar een begin. De Meester en 'teo voldeden aan hun ochtend behoeften en kwachten vlak een straffe naar binnen. Het derde ros werd sleif naar de buitenzijde vastgevoerd en en daar begon de tocht beginnen. Een aanvangsvertraging van 30' werd genoteerd. Dit zal zeer moeilijk in te lopen zijn... maar wie weet.

De klok van Merchtem wees zoals steeds 7h. aan, een betrouwbare aanduiding voor wie om 7.05h. vertrekt. Denise wijfde een hartelijk goodbye toe.

Met een shirt van twee wapens, rennen we langs Brussel, al over Waver, de autoweg tot Nomen, en hielden de tour de la Femme en ... Marche

5,

Vermits Téo aan een razende snelheid
van 90 km/h over de autoweg moorde,
terwille onze fietsen niet te verliezen,
kwamen we te Marche om 9.45h aan.

We verloren enige tijd en ook heel wat
natuurlijk vocht, door het feit dat we eerst
de richting de Roche uitdraaiden i.p.v.
de berik v. St. Remaclus op te zoeken.

We rukten af naar 't Centrum en vonden
juist de nodige plaats, recht over de Brasserie,
de Cercle. De vic gleed geluidloos op
de tonen van een MIESOU de cercle binnen
en bestelde het nodige vocht, een mengsel
van koffie, schnaps, stella en limonade.

De renners waren in een oopweek de wenteltrap
afgedaald en verschenen in 't gepaste tuitje.
De garçon vulde nog eens de glaasjes,
Fons en Marcel dienden een laatste hap naar
binnen, en Théo trok de fietsen in bloeddij
start orde. Tot grote opluchting van ons
allen verscheen tran Sonne, doorheen het
wolvendek en warmde onze hantjes een weinig op.
Een paar kiekjes werden genomen en
de plaatselijke schoren verpast op een
jornaal tot reis. De Fons liet zijn wapen
achter. Théo kroop in zijn citroen haak
bevald door Heaton en vic. START 10.30

En zo stormden Fons I & II, Marcel en ⁶ Willy langsheen de straten v. Marche in de richting van HOTTON, 9 Km Noord-Oost, aan de boorden ofd Ourthe.

Het parcours was lichtlopend, mooi geasphalteerd en kraaid links en rechts met de nodige WAALSE of SAOENSE KOESEN.

Het tempo aanvankelijk vrij vlot opgelopen, verhoogde ziender ogen en de smuldersnaald schommelde geregeld boven de 30 Km/h. Te Hotton, hadden we weinig oog voor de bekende begraafplaats van de Bitteren. We roefden over de tong en draaiender rechts of richting de ROCHE e/SAOENNE, 17 Km Oostwaarts. Er was best wat weinig water in de Ourthe, zeker niets. Een smalle streep rocht herinnerde aan de schilders- beschreven loop. De iet wat hobbelige halseide leidde ons over licht glooiende hellingen en langsheen dorre grasstoppen tot Marche. Te Marche hadden we reeds ettelijke minuten ingebraakt op het programma.

Een smalle Fons Beytsman had onmiddellijk de uiguiver Bastogne bemerkt, en sloep pandoes rechts of op de [plaats] Grand Place.

We moeten echter eerst HOUFFALISE voorbij
 vooraleer Badogne binnen te duikelen.
 Tot dus vermits omkeer en de Oulche over.
 Een brich werd geschoten op de brug
 en Vic werd over het paard gelid (van
 zodanig dat we een eeuwige avondontkij
 hebben, in de achtergrond de ruine of
 kasteel v. da Poite. Ops deze zaterdag
 ochtend rond 11.10h, werden we begeleid
 door allerlei Waamse dialecten, men zou
 zich haast te Maxims voelen.

De volgende 25km naar Houffalize rondes
 ons Beluut brengen. Eerst een lichte daling
 langskeer de Oulche, een kleine rijdige helling,
 een bochtige daling en dan vooraleer
 NADAIN, met het bekende stuwdam te
 bereiken een uiterst lastige klim.

De weg was juist geasfalteerd, glimmend
 noch de zon had zich ondertussen een
 weggebaand doorheen het wolvendek en
 scheurde het breed open. Daar hadden we
 alle kleinshakeningen in eens voor ons.

Maar plots werd onze vastige pedaaltra
 verstoord. De helling hield niet op, duwe
 maar, versmalling vertkerven in het wiel knijp
 was de eerste duwe nog kleiner achteraan,
 niks vooruit ook kleiner, plots tot draai
 en dan zie in de eerste meter...

Aanvallend zijn het slechts 5 meter
 weldra worden het er 10 en, dan bij de
 volgende bocht, merk je dat je plots
 50 m. achter ligt. De druppels ^{pluigen} klitsen
 op het asfalt, je verlicht riendingen,
 maar de beklimming verward nog.
 Ten einde kracht... je wipt alles op
 het kleinste, zodat de tred moet versopen,
 maar de kleine houdt het niet achter.
 is uit op een protse versnelling. Verdruie,
 En uiteindelijk versoest, ketting trappes,
 wor en achter uicred uch, is de tred
 wordt maar. Het kan niet lang meer
 duren, en achter de volgende bocht zal
 het zeker gemakkelijker gaan. Maar
 meks... Het duurt zowat 5 km, lang.
 Tot aan de top te Nadria. Hier wacht
 onze hoeders. Het is een tegend trap tempo
 slemen we ons naar boven...

En dan in volle opdatiny... alles weer
 samen, de groep van 4 renners met de 3
 conroyeurs. Een manier vinnende groep.

Bij t oorsteken van een alende boer, zjoft
 Marvel vker achterste leep en wordt in de
 vlakke vliegenooip na 15 min. bijgepomp.
 De volgenijgen wordt betrokken door de 4 renners,
 terwijl de 3 technikers de tube herlijgen...
 Te Houffalize... werd er gepland te eten...

9
doch geen aanstalten werden gemaakt te
stoppen zodanig dat we na een kleine
rondrit te Houffalize op de Grand Place, de
Oude verlieten en naar Bastogne
afreken, deze 16 km werden afgelegd in
ongeveer 30 min, zodat we op de Grand Place
aan de TANK van de USA halt toeriepen
Om 12.58u.

De afstand Marche - Bastogne of te
67 km werd afgedekt door een grasrijke
van 25 km opentocht met hickens in tafelpapier,
Eenzijdig weg fantastisch. En de zon was
sinds twee uur van de partij.

Het modige provinciaal werd naar buiten gesleurd,
de Vic heeft 10 min besteltijd modif, in de jumbo,
d'Ardennes, en waar pinteren worden geledigd in
de Café Stella Artois chez Jeanne.

Om 1.45h was iedereen versadigd, zowel
gastronomisch als philanthropisch, want de
verbroedering was geslaagd. WOLLEN, BRUSSELAARS
en VAMINGEN zaten te samen aan tafel.

De namiddag zon verkleinde, de MROSSON
schar ons vlak bij, te BASTOGNE, Fons Beylsman
gleunde zich als eerste op het parcours en won
de premie op Museum. Toen de deur echter
geluidloos openschoof voor Beylsman en onze
hassid de prijs aanhoorde van 70 % per
sleden we buiten en beklimmen de MROSSON.

10

Ondertussen had de Vic een zware ontlastings
nagelaten op de heugolakte, we reedden op een
bepaald moment dat we hen was hul pal
meesten gaan trekken. Maar we hadden
geluk! Hij had echter geen aanstalten
gemaakt om paragraaf 2, op blz 7 vd
werkstukken, na te lezen. Vermits de
Vic de MARDASSON niet beklom, moesten
er te Neufchateau 2 flesses Bordeaux perborak
worden ~~afgevoerd~~ ^{afgevoerd} ~~van~~ ^{van} onze sympathieke berier Marie Jeanne.

Alle renners plus Theo wandelden heen, terug
Boeylaens halfweg de wenteltrop tegen te
duizelen en terug afdaalde.

Ondertussen werd het weer almaar keller,
verschool de zon zich volkomen achter het
grijze wolkendek en blies de wind steeds feller.

Er werd beraadslaagd en het parcours
"B" werd verkozen. Geen tochtje dus langs Esch en
Bijerville, maar wel de diekte weg naar Neufcha-
teau. Ondertussen was het reeds 2.30 geworden
en konden we voor de avondstille gun 77 km afleggen.
Een 44 km werden dan in jeugige tempo afgelegd.
Eerst gedurende 1 km te voet, weg opgehoofd,
en dan gedwee weer op de fiets. Werkelijk koud.

We bereikten Neufchateau, roepen naar
rue de la Bataille, doch niemand wist blijbaar
in welke straat ~~was~~ juist de slag plevoord werd. Toen we la Potinière
vernoemden, wees ~~men~~ ^{men} ons de richting Florville en dan

19

We werden blijkbaar verwacht, de baas, hotelhouder en schoonschoon verwelkomde ons in 't Nederlands. Flink zo. Jodelijk en sterke stelling, een volgende enz. alles geknijd met jinde of te apenootjes.

Ondertussen hadden we menigmaal gesproken aan onze afwezig, jammer genoeg spitsbroeders, de Fons Cooremans, de Marcel V. d. Brandt en sponsor Abiel Poffeman. Enfin we dronken elk een sterke kwak op hun persoonlijk en ronden de rekening wel voorschotely.

Bij de verdeling der kamers werden we als volgt ingedeeld; per duo

1. Ve Costers - Théo Tech
2. Jan Proeykens - Willy De Balck
3. Marcel o'Keer - Fons Vermoeten
4. Fons Berghman. (gelukzak)

Een warme wasning werd genomen door de renners, hoopvol nodig en deugddoend.

Bijna hadden we een Engelse supporter(in) maar toen de lieve juf ons ~~was~~ gees duit wilde toedijkes, en van onze (pak) wilde mee genieten, hebben we haar beleefd gelaten, want ze was, alle minnestrelend met de 2 poeijes.

12

Een blik op het menu werd geworpen, eten rond 8h, wanneer de begrafenisfeest was afgelopen. We wandelen ons naar het centrum v. Neufchateau dwaalden doorheen de rue de l'Église en trokken ons op naar de Caves de DINANT. Een 4 soms 5 (door sommige superstars) pintonen werden geledigd. Eetlijke voetbalwedstrijden werden geleverd. Théo Tack en Marcel vkeer ontspoelen zich tot nasechte Péliss en Troppeniers en di Stefano's. Tot slot van de vertoning trad Heester Proeykens op de voorgrond en deed zijn debuut als lachker man. Beter laat dan nooit. Alhoewel zijn reuklus soms niet van de snalote waren, toch werd het slechts een uiterst nipte wederlaag. Slotsem: we dronken een Pils de DINANT op zijn kap.

De tijd deed omme maag welen, we keerden terug, stopten aan de Café English Pub, doch belandden in de café: Les amis du billard. Een ware slag werd geleverd door beide Forays, Marcel en Vic, de queues werden handig gebruikt en bierje werd getrokken aan een nijend koppeltje in de hoek (door Théo) en uiteindelijk bodden de Culmansen last met het tellen van hun ballen. De reze ging naar de verdiensteleijste ploeg m. A. v. l. "liever een stob onder de ..."

En, onder een druilerige regen, haerden we naar La Potinière. De begrafenis vorders waren verdwenen, de Wemden ploep had het druk achter de loop en na de aperitief geofferd door onze harrer Jan Breykens, schoen we onze weten onder een wel gestoffeerde tafel.

Keerslicht, op de tafel, gedimd hoelicht, aangevuld music, ^{tafel} gedehoreerd met prachtige bloemen, en welomlijnd met jachttrofeen bracht het serental in de gepaste stemming tot prietend van een haloverijk menu.

Ons begerif oop het rich wellustend verleiden naar de aanberlijgen van Nicole, es, we hadden het ten eerste getroffen, de keure natuurlijk.

De soep was ok zo voedzaam, en lag een partij prei, tomaten, bonen en een hele boel groenten in, alles wel gedoserd. Een tweede bord werd ons ful opgediend.

De eerste schotel was voor sommigen een aller smakelykste "JAMBON D'ARDOENNE" of een "toast met CHAMPIGNONS." Uiterst delicias en smakelyk overgoten met de lekker saus. Endertessen had onze Vic, de twee fl. St. Amour van 1/2 - Rode Booyogne besteld en konden we hem swouwen. Prima kwaliteit.

De hoofdschotel werd ons toepedruyd, voor ¹⁴
de Meester, Theo, Vic en myself een overvloedige
welbekende Lamskoot, voor de Fons I & II en
Marcel een lijze Tournedos met pepere
bolletjes. De groenten pasten er bij als
de St Amour onze gedachten naar onze
geliefden liet afdualen en onze gebachte
liet verschoelen, verdromen, ... wel te rusten.
We klonken de laatste fles leep op de
gezondheid van Marie-Jeanne en haer
broost, alsmede op de gezondheid van
afwezigen en in 't bijzonder de ANWERSEN.

Als laatste gang deklarde voor ons een
boonderolle kaasshotel waarvan we naar
blijven een 7 tal porties konden kieren.
Delicieu. met de wijn. St Amour. De Fons Vermoes
wist haast geen weg met pans die tros
lekkere droiven een plust om hem te zien
moepen. De j'sjes waren van de partij
en hoelden de heetste koppen wat af.

Sommigen onder ons waren nu voldean
dat ze juist naar de slaapvertrekken wilden
stappen doch een avonduitstapje zou onze
overvulle magen verlichten en de slaap regenschijde.

Na dishermie met de baris, werd ons aangena
even een kijkje te nemen op het "Bal des Amis de
Compagnie". We draalden de weg af plust van de
sunn. Al. in rust en ...

een jikhonken besroefel na de
slapomen te hebben, jehover, langsheer hela
tot aan de fameuse tent. Mensen klont
dat hot, in de tent zeker tier mensen
butes, de muzikanten en dat was... ah.
Bovendien mochten we nog 50 F/mas
neerdokken en dat was zeker te veel.

Théo kniep het aan de stoks en werd met
rechte hand naar de uitgang geleid
zelfs onder bedreiging van politiegroeps. Dit
kwam zo onverwachts aan bij vriend Théo dat
hij opstaande roet "4e nuhterder" werd.

Onze avondwandeling of toeristische uitstap
wordt dan besloten in La POTINIÈRE. De wijzers
gleden naar mekaar toe, en luiden de dag
bijna uit. Aan de toep, onze vrienden cousins,
en Bernard B'assistent de notaire, die ons
enkele pinjes toeschoven, ze kochten een paar
broetjes en wij kochten een paar hekteambes.
De manille stap werd geluurd en alle
werd beregeld met een paar sterke stels.

De lichten werden gedoofd rond 7 uur,
en allen sliepen we nacht, geen auto geruis
dat onze rust stoorde... enkel de ruwe
snorkbuien uit kamer n° 1 waar een ruwe
match werd geluurd. Geen water uit de kraan te
Veychateau... alles was rustig tot... 7 uur...

Zondag 5 Sept

16

De kraan was nog dicht te Neufchâteau. Overdruk op de Limmedandoe bidrijger evenw. Het klokje tikte, de klokken riepen ter messen, de Vic was reeds ter kerke, de Meester volgde trouw en Théo ging naar d'eerste mis omwille van de plicht. Rustig in Neufchâteau een beetje kil maar heel droog...

Het ontbijt werd genomen, zonder veel tralala, de fietsen uit het kook gebracht en de tuben opgeblazen; Fons' achtertule wou niet stevig komen en omme Mechaniker was er als de kippen bij om dit ontzet te verwerken. Ondertussen werd de financiële zijde afgekerend met de patron, een laatste triek geschiedt van de Polimere en de valieren in den Ovak geschoven. Richting Florenville... 27/10.

Met niets dan goede herinneringen bolden we de richting Florenville toe. Te Neufchâteau hadden we het goed gehad... zoals we het zeggen.

De wind blies in de goede richting, de helling was goed gelegd. Doorheen het bos van ORVAL werd een aardig stukken gefetst, de weg lag ideaal, enkel of er toe een nijdfie klim deed het tempo wat dalen. Bijwijlen reden de Campagnolo's en Gilanes zo snel dat de volgers dachten dat de runners valse water streden.

17

Op de zijde klim voor Florenville moest schijver
voor goede linnen... de ochtend druppels plotseling
op de glimmende afdalt. Berg of paal het toch
veel eenvoudiger. Maar de grote tocht was
pas begonnen. Op de Grand Place werd
gestopt, het was 10.05h. De 27km werden
dus op 45 min afgevoerd. Gemiddelde van 36km/h.
De vier profiteerde ervan om in de rapte
een stukken Ardense kaas te kopen en
ondertussen werd beslist Orval te laten
liggen en rechtstreeks naar Herbeumont,
na St Ceile te bollen.

Langsheen Charrepiere waren we op minder
dan 5km van het land veld Picos en Pasture,
maar de wind blies pal op kop tot in St Ceile.

We sloepen rechts of en draaien rond
de kerk v. St Ceile richting Herbeumont. De Fons
Vermeeren nam dadelijk het commando over en
met een paar forse pedaalstoten lag hij
diekt som vorep. Marcel v. Keer repliseerde
gepest en Fons Beyhman beet zich in zijn wiel.
Mijn 33/5kilo's lieten me niet toe de sprong
of de kloof te dichters ik kon het trio
bestendig voor mij zien uitrijden. Honderd
moeite zou men zeggen. 't Was uiterst lastig.

Kilometer na kilometer naderden we
Herbeumont, doorheen het bos amoverden we
de longen en velden we ons steeds beter

Te Herbecumont in 't cafe Au Bon Coin, haalden we te 10.30h onze resterende boterhammen boven, lasden onze dorstige helen en verromdsden we de boort papieren. 't Was juist na de Hoopmis. De plaatselijke oudjes zekten in dubbele drommen of naar de Stomafé en we ruilder onze plaatsen.

En dan kwam wellicht het mooiste maar evenwel ook het moeilijkste gedeelte van de reis. Van in Herbecumont, alsover Ligny, via Johan, Les Hayons tot Noirefontaine een slordige 17km. De zon verwarmde onze spieren, en rook deed het parcours, bergop bergaf, over de Semois, door het bos, rustig, ongelooflijk halm.

De roep van af Ligny roep me terwaan, ik moest lossen, ik zou het trio wel weerven... te Johan, 4km verder. En ja, volgwaren geen enkele wagen zelfs op deze zondag morgen. Op de brug te Johan boez, de Semois vertrokken we weer te saam. Pichting Noirefontaine, de laatste brok, een lange flim van... 7 km. Marcel v. Keer was in zijn element... hij klom haast op zijn eën been, de Fons vermoesen hen het niet af en sprong er achter... haalde in... en slootte op een verwoed aanklappende Fons B... 't Was me te lastig maar ook Fons B... lepen last te krijgen... we bereikten mer dan doordrenkt de bob en hochten

ons een volle pot bovey op de top. 19

De volgers waren ondertussen opnieuw op het parcours verschenen en hadden de renners in volle beklemming op de gewone plaats jelyd.

"Was toen rond de klok van twelven in rekening houdend met de vorme, de afstand en het OSTONI wereldgebeuren werd besloten door te stoten tot in TEUN, via Mennuchent, Poliseul, Massin, nog 30 km.

Er bleven ons nog 25 km van uit Telen naar Marche d'over Rochefort.

Keuzes de lesse ende Somme, door het bos van Luchy werd er nog een uur deftig gestamd. De renners schreef op onze vermeide ruggen. Geen prouand, geen banaar, voe Fons Beijlman. Telen werd bereikt iets voor twee. De rijkswacht was ter plaatse om het verkeer te regelen. Maar toen lie het uillepe dat de groep uit met minder dan "trois coureurs" bestond, vonden ze het niet de moeite waard en trokken zich terug.

In het café des Touristes werd er versterkt gerust, gedronken en gekeken. Het wedstrijd te OSTONI werd gewonnen door de LOMBARDOSE Blonde en iedereen luisterde naar de commentaar van Fred. de Maigise tot vierde hoopje.

Rond 3.30h. 345 werden de laatste km aangevreden en de Tonson legden het tempo straks Rochefort werd in een oogenblik doorgehaald.

De frotten namen boordvoel feestvierende 20
Wamingen, dol van de overwinning v. Maertens.
De spurt tussen Meser en Maertens werd uiteindelijk
nog eens herhaald te Rochefort en hier was
Fons Beylsman de snelste. Op rouw 5 km was
Marche viel mijn tobij, uit, de haars was
uit, het voet leep geen macht meer, elke
druw kwam te hard aan. Marcel v. Keer
steunde te Hergimont wat aan de keps en ik
meest er of, Fons vermoeden zonder moeite sprong
op het wiel en Fons Beylsman, schoof eveneens mee.
Bye, bye. De volgers hadden nu geen moeite om het
tempo te volgen.

Down op de berg van WANA, was er snelheidsstraktra
en ik werd betrappt op te lage snelheid 9.5 km/uur.
Het fameuse duo wachtte me op, op de top, toch,
nog goed rieden en te samen duikelden nu naar
Marche. De man die eerst Marche binnen reed won
de kampioentitel v. de duurtappers omgorden. Na een
heufe rij aan rij was het Marcel v. Keer die rijt de
zege behaalde.

Vermoed strompelden we de Corde binnen, v. v. v.
ons, bledden ons tot deftige jongens en telefoneren
nog even naar Noni-Janne. Uiteindelijk misten we
met goed me^{er}tal meest vermoed was: de
renners of de volgers. In elke geval bleef
Beylsmans benen en Teck's gestel en eerder
vermoed uit te zien.

21

De fietsen waer ondertussen reeds op de weg,
de vermoeidheid uit de benen geschud en
rond 60. Hierin we de aflocht... een
laatste stek en via Sinsin, Assesae en
Naninne zoefden we voorsij Nannen. Op de
autostrade die boordere volzet vertrek
Théo zijn snelheid tot 90... 100 km/h en de
meester vond het welkens. 't Was rap genoeg
jongens. 't Komt immers op geen 5 min aan.

We veldten ges, behoeft aan de kruk te jesus en
Théo reed door langs Woluwe, via BART, en
VAN PRAET brug in 'en trek rond de kruk te
WOLVERTEN een speciale beeweg naar Merbitem.

We werden er vergast op een lekker gebak
speciaal klaar gemaakt voor de 3de door de
een heerlijk wijnje en een dampende koffie,
het werd aldus wat later dan gepland, maar
vulke jariale deard mochten we beslist niet opklee.

De Fons Vermaesen was zijn eigen reeds... verloren. Hier
was op roek te Baardlegem. De mensen waren te vinden
te Maxens wachtte ons nog de verrassing ons
voorgeschoteld door Marie-Jeanne. Een boordere
hors d'oeuvre met allerhande vlees en vissoorten. Een
warm onthaal. Formidabel. De Meester trakteerde
ons nog op de allerlaatste pollen veld techt en
een goede kassier begint en eindigt met een lege
kas. De Théo was zo moe dat hij zelfs niet kon
wachten op de laatste schotel. Nogmaals aan iedereen
die zijn medewerking verpoude van deze geslaagde techt een
welgemeend en sprak. HARTELIJK DANKE. 17/9/17